

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: HUMLEBIEN.

Citation: Aakjær, Jeppe: "HUMLEBIEN.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid82196/facsimile.pdf>
(tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Se hvor Jorden er lys og skjøn,
havregylden og kløvergrøn;
Hegn og Hække og Kaprifol
dufter og ler i gylden Sol!
Gylden Sol, gylden Sol,
fyld mit Hjærte, du gyldne Sol!

²⁴10 1916.

HUMLEBIEN.

Du lodne Humlebi, dig har jeg kjær,
din Kløverfærden liver op i Vangen;
i lammeskyet Dis som Solskinsvej
din Brummen sætter Bas til Lærkesangen.

Naar Kvierne i lyse Rækker staar,
mens Vinden skjælmsk dem ind i Øret blæser,
du tar af Blomsterbægret frit din Taar
heft ind mod deres vaade, brede Næser.

Den røde Kløver lar du ingen Ro,
men sænker Snæblen dybt i Honningkanden,
og malker Tøs sin yvertunge Ko,
din Snurre durrer klangdybt imod Spanden.

Du under dig ej mindste Arbejdshvil,
men op og ned du uden Stands maa svinge,
imens du synger som en henskudt Pil,
og Solen glimter i din gyldne Vinge.

Du lille Spillemand, du Barn af Sol,
du er som Sjælen i den danske Sommer,
hvor Mejsen ruger mellem Kaprifol,
hvor Hæet dufter, Skyer gaar og kommer.

O, lad som du mig fromt mit Kald forstaa,
dit travle Flyver over Somrens Banker,
saa fri og frank jeg tar min Sele paa
og synger muntert, mens jeg Henning sanker.

²⁵10 1918.

LANDSBYSME DEN.

Den Smed han vaagner med Solen
alt efter saa gjævt et Blund,
han griber sit Skjødskind fra Stolen;
han er saa bred og saa sund.

Rundt om ham i Vugger og Senge
end slumrer bag Pudernes Bræm
hans lokkede Tøser og Dreng,
mens han tjener Davren til dem.

Før Raagen sig rører i Reden,
før ud flyver Granernes Høg,
højt stiger fra Taget hos Smeden
den bugede, kulsorte Røg.

Kun én der er, som tør gjække
vor Smed, det er Hanen paa Pind;
de to er jo Morgenmænd begge,
har derfor de frejdigste Sind.

Og Hanen galer til Smeden
højt oppe fra sodet Hjald,
og Smeden svarer forneden
med Hammerens fyrige Fald.

Det klinger mod Lad og mod Lofte,
mod Lervægges hvidtede Tavle,
det svarer fra duggede Tofte
og Kirkens dagrødnende Gavle.